

Sterven is te ruste gaan
Moe van aardse zaken
Om in d' eeuwigheid voortaan
Bij de Heer 't ontwaken.

G.G.

In de vrede van Christus ruste de ziel van

DE HEER

OMER VAN LIEFFERINGE

weduwnaar van Mevrouw

JULIE VAN LIERDE

geboren te Schendelbeke, op 31 januari 1891 en
er godvruchtig overleden op 8 juli 1977, gesterkt
door de HH. Sakramenten der zieken.

Ere-Burgemeester van Schendelbeke.
Vereerd met de gouden palmen der kroonorde.
Het landbouwereteken eerste klas en verschei-
dene andere eretekens.
Lid van verscheidene verenigingen en genoot-
schappen.

Al maanden terug had vader het begrepen :
« Ik geraak er niet meer bovenop ». Het deed
hem wat want hij hield zoveel van het leven en
was zo gaarne onder de mensen. Maar met de
zakelijke kijk op het leven die hem eigen was,
aanvaardde hij ook nu eenvoudig wat hij onver-
mijdelijk vond. Hij bekleeg zich niet maar voelde
dat de ouderdomsziekte hem langs om meer te
bed hield en heeft zich in alle stilte op de ont-
moeting met de Heer voorbereid, die hij overigens
niet hoefde te vrezen.

Want hij mocht terugblikken op een rijkgevuld
werkzaam leven vol plichtsbetrachting.

Hij was oprecht een man van te lande, ver-
trouwd met de natuur : het veld, de vruchten, de
dieren. Hij had er heel wat kennis door onder-
vinding van opgedaan en gaf die gaarne door.
Hij ging er fier op boer te zijn. « Mer Boerke »
zoals hij gekend was, was voor hem een eretitel
die hij verworven had door hard labour.

Hij was ook gaarne onder de mensen, had een
grote dosis mensenkennis, kende veel mensen en
was gekend door velen niet alleen te Schendel-
beke maar uren in het rond. En hij hielp ook
gaarne zijn evenmens en was begaan met zijn
noden.

Deze kwaliteiten maakten dat hij burgervader
van de gemeente werd en het bleef gedurende
vele jaren. Dat was voor hem een erezaak. Zijn
leuze was : dienen. Winstbejag kende hij niet,
was verdraagzaam en breeddenkend, hoewel hij
maar al te goed besepte dat in het leven voor
iedereen weldoen onmogelijk is.

Aan zijn kristelijke plichten bleef hij trouw zijn
leven lang, doch eenvoudig en zonder kompli-
menten en besepte dat het 't leven van iedere dag
is dat ons bestaan tot een kristelijk getuigenis
maakt : het dienen en zorgen in liefde voor
anderen.

Dierbare kinderen, kleinkinderen, achterklein-
kinderen, dank voor alles wat gij voor mij be-
tekend hebt. Vooral u, mijn dochter Marieken in
wiens gezin ik na het afsterven van moeder ver-
der gelukkig heb kunnen leven ben ik bijzonder
dankbaar. Dank ook aan familieleden, vrienden
en kennissen voor de bezoekjes mij gebracht die
mij weer wat opmonterden. Moge het u allen in
't verdere leven goed gaan. God zegene en be-
ware u.

Hij streed voor God de goed strijd
En gaf aan elk die dwaalt en lijdt
't Geen hem van God geschenken werd
Zijn raad, zijn goedheid, zijn vaderhert.

**De families VAN LIEFFERINGE, VAN LIERDE,
GEEROMS en VAN DEN ABEELE,**

zijn zeer erkentelijk om uw bliken van
kristelijke deelneming en DANKEN U.

Drukk. De Vos

